

Chengxian, Gansu Province, Kina
Den 14:e april, 2007

tomas.stenback@home.se

rachel.stenback@home.se

Telefon i Kina: +86 939 3200667

Telefon i Sverige 018-4951537

Besök gärna vår hemsida www.e455.se/kina

你们好!

(Nimen hao! = Hej!)

Glad Påsk!

Vårterminen är nu i full gång och sedan vi skrev senast har vi haft en hektisk men produktiv månad. Vi har också äntligen fått lite vackert soligt väder. Under vintern var det väldigt grått och tråkigt här, men nu börjar färgerna att komma tillbaka och vi kan åter se bergen som förut var dolda i dis och dimma. Träden här är vackrare än vad vi någonsin sett förut. De är fullständigt översållade med blommor i olika färger som vita, lila gula och blå. Människorna här är ute mer nu också och njuter av vädret eller planterar på sina små åkerlappar.

Även om vi har varit här så länge att vissa, tidigare svåra, uppgifter har blivit till rutiner så kommer man plötsligt på att många saker som vi nu ser som helt naturliga och vardagliga faktiskt är ganska intressanta att iaktta. Idag på morgonen till exempel, på vår åtta minuter långa promenad till skolan, så upptäckte vi flera sådana vardagliga händelser. På vägen till skolan så passerar vi först en man som sitter utanför vår port och lagar cyklar. Bredvid honom på trottoaren så sitter alltid en grupp män som högljutt och med stor inlevelse spelar kinesiskt shack. När vi går över gatan så tutar som vanligt någon av alla lastbilar som passerar i aldeles för hög fart. Längs vägen står flera underbart vackert blommande träd. Ett litet stycke bort ser vi varje morgon en grupp kvinnor i blandade åldrar som tillsammans utövar sin morgongymnastik. Med sig har de naturligtvis en liten CD-spelare som de spelar sin traditonella kinesiska musik på, och de spelar högt! Alla dessa kvinnor bär träningskläder i gälla färger och ser alltid så glada ut när de rör sig i takt till musiken. På vår lilla promenad till skolan så njuter vi av vacker fågelslång. Den kommer naturligtvis från alla de fågelnävar som kvinnorna hängt upp i träden, i Kina tar man nämligen gärna med sig sin fågel var man än går. Överallt så ser vi

gamla män och kvinnor som är ute på sin morgonpromenad. (Ibland kan man också möta någon som kommer gåendes baklänges! Det ska tydligen vara bra för något...) En kvinna står också där med sin lilla vagn och säljer ananas på små pinnar för en krona styck. Bredvid henne står en man och poppar popcorn på sin lilla vagn. Vi möter också föräldrar som skjutsar sina barn till skolan. Ofta så kör pappa, ett barn sitter i hans knä, mamman sitter bakom honom med ytterligare ett barn. Och detta lyckas de med på en moped, eller ibland en cykel! Den sista biten fram till skolan är kantad med små butiker som säljer några kassettband, anteckningsböcker och pennor. De har inte mycket i affärerna men de har öppet varje dag i veckan från ungefär åtta på morgonen till sent på kvällen. Mellan de små butikerna ligger också många små nudelrestauranger där man kan äta lunch för ungefär tre kronor. Detta är ett exempel på kinesisk snabbmat men den känns betydligt nyttigare än den snabbmat vi kan hitta hemma!

Tack vare det fantastiska vädret har vi kunnat ta långa promenader och cykelturer och utforska Chengxian och dess omgivning. Förra veckan tog vi en lång cykeltur längs floden. Vi cyklade på smala slingriga lerstigar som i stort sett är det enda som finns mellan de små byarna runtomkring. Efter en timmes strapatser så kom vi fram till en liten by. Att döma av deras reaktioner så var det nog första gången som de såg några västerlänningar, de var väldigt förvånade och ropade inte ens "hello" efter oss.

Denna by var otroligt enkel med stigar mellan de små lerhusen och det enda som hördes var tappar, höns och kor, samt några barn som sprang mellan husen. Som alltid på landsbygden här runt Chengxian hade de stora problem med sopor, som låg spridda lite varstans men vi tyckte ändå mycket om den lilla byn. Den kändes så genuin och kinesisk,

men som vi har sagt förut, jag vet inte om det skulle vara lika mysigt att bo där! Här i Chengxian ser man aldrig gräs runt husen, bara jord och lera. Vi har förstått nu att gräs ses som en lyxvara. Inte så att det är dyrt att skaffa, men den lilla mark man har måste användas på ett bättre sätt. Så när de har någon kvadratmeter mark över så sätter de alltid lite extra grönsaker där. Ofta så ser vi att de planterar sina grönsaker ända fram till dörren, så att sätta gräs där skulle nog kännas som ett väldigt slöseri. Enda gången vi kan se gräs så är det i en park eller runt någon staty, och nästan alltid så sitter där också en skylt där det står att man inte får gå där. (En gång så genade jag lite över ett gräsområde utanför ingången till vår skola. Eleverna som såg det blev helt förskräckta och visste inte var de skulle ta vägen!) När studenterna har sett

bilder från våra hem i USA och Sverige så blir de alltid chockade av de stora tomterna och det gröna gräset!

En sak som vi har observerat under våra upptäcksfärder är hur miljön hanteras här i Kina. Föroreningar är ett stort problem i hela landet och i flera av de större städerna är luften så smutsig att man knappt kan vara ute på dagarna. Tack vare att vi bor så långt ute på landsbygden så har vi riktigt bra och ren luft här, men vi har istället ett annat stort miljöproblem, nämligen sophantering. Eftersom det verkar saknas fungerande sophantering i staden så tar folk det i egna händer och kastar sina sopor där det finns plats, gärna längs den lilla floden som ringlar sig genom staden. I de stora städerna ser man inte alls detta problem, men här i de fattigare små städerna ser man tydligt hur den ökade levnadsstandarden påverkar miljön på ett negativt sätt. I våra klasser har vi därför tagit upp denna fråga genom att ta in en tidningsartikel om sopproblemen i Gansu. Studenterna håller med om att det är ett stort problem, men de verkar inte riktigt veta vad de själva kan göra för att försöka förbättra sin omgivning. En student berättade att i hennes stad kunde man ibland inte köra bil, eller cykla, på vägarna på grund av alla sopor. Utanför vårt hyreshus så kastar vi våra sopor på marken, bakom en liten låg stenmur. Dessa sopor kan ligga i veckor och lukta och dra till sig stora råttor, innan en sopbil kommer och hämtar dem (se bilden ovan). Den lilla sopsortering som görs är att några fattiga invånare kommer och gräver bland soporna och tar med sig det som går att återanvända, som plast, glas och papper.

Nyligen blev vi återigen påmind om de stora kontraster som finns i detta land när vi, på väg hem till vår lägenhet, passerade fyra stycken åsnor som stod parkerade mitt på vägen. När vi tittade närmare så såg vi att detta förmodligen var en flyttfirma som höll på att flytta en familjs hela bohag! Vi tyckte detta såg väldigt komiskt ut och tog, till lokalbefolkningens stora förtjusning, naturligtvis flera kort.

Den första månaden av terminen har som sagt varit hektisk men mycket bra. Vi undervisar båda i något som kallas "Extensive Reading" och Rachel undervisar också en klass som kallas för "English Songs and Performance". De flesta sångerna är barnsånger med rörelser och klassen har varit en stor succé! Det är otroligt roligt att se 45 kinesiska studenter stå i en ring och svänga på rumpan under skrik och skratt! Precis som förra terminen så bjuder vi också hem våra elever på filmkvällar och det är väldigt uppskattat. Det brukar komma ungefär 20 elever åt gången och de är väldigt nyfikna på våra kort från Sverige och USA. En av mina studenter frågade till exempel "Hur många barn får man ha i USA?"

Hon relaterade naturligtvis till den policy som finns här, att varje familj bara får skaffa ett barn.

Tillsammans med våra lärarkollegor från USA, Thad och Michelle som jobbar för Amerikanska Peace Corps (motsvarar ungefär det svenska Sida) har vi försökt att hjälpa studenterna att komma igång med flera aktiviteter som kan hjälpa dem med deras engelska. Bland annat så hjälper vi dem med att anordna "English Corner" en timme varje måndag där studenterna helt enkelt tränar att prata engelska med varandra. Vi har också lyckats att hjälpa dem med att starta fimkvällar på lördagarna, så att de kan se på engelska och amerikanska filmer och på så sätt träna språket. Eftersom studenterna aldrig hör engelska pratas här är det viktigt att de själva skapar tillfällen där de kan träna. På grund av kinesisk byråkrati har det tagit en hel del tid att organisera detta men vi ser nu att det börjar fungera och att studenterna verkligen tycker om det så det känns kul.

Tre gånger varje vecka kommer det två studenter till vår lägenhet och hjälper oss att studera kinesiska. Det är roligt men otroligt svårt och ibland väldigt frustrerande. Varje stavelse kan uttalas på fyra olika sätt och på så sätt betyda fyra helt olika saker. Vi insåg helt nyligen att när vi har försökt att be personalen laga mat utan MSG (en smakförstärkande kemikalie som de använder friskt här och som inte är så bra) så har vi egentligen sagt att vi inte vill ha mat med halsdukar i! Så det är inte så enkelt alla gånger, men för det mesta så gör vi oss förstådda i alla fall. *(På bilden ses Michelle och Rachel, tillsammans ned två studenter som hjälper oss med vår kinesiska.)*

Den här terminen har vi också arbetat för att hjälpa studenterna med att skapa ett mysigt läsrum, "The Book Nook". Det är väldigt svårt att hitta böcker på engelska här så studenterna frågar alltid oss om vi har några böcker de kan låna. Vi pratade med skolledningen om detta och de gillade verkligen vår idé med ett läsrum och de gav ett rum som vi och studenterna kan använda till detta. Tack vare några väldigt generösa gåvor har vi kunnat beställa en hel del böcker från USA och nu väntar vi bara på att de ska komma fram så att vi tillsammans med studenterna kan inreda och öppna rummet. Rummet kommer att vara helt studentdrivet och därför kommer rummet att leva kvar långt efter att vi lämnat skolan. Vi kommer att behöva mer böcker och tidsskrifter så om ni har några liggandes hemma tar vi tacksamt emot dem! (Självklart är det engelska som gäller...) Kontakta oss gärna om ni har fler frågor angående detta.

Under Mars månad så har vi haft två besök här i Chengxian.: Gunnel och Per-Martin Hjort, våra vänner och kollegor från Sverige som undervisar i Lanzhou, samt min kusin Maria och hennes man Olov. Det är alltid roligt med besök från

vänner och det är speciellt roligt att få visa upp "vårt" Chengxian. Vi promenerade runt i omgivningarna och Maria och Olov besökte även några av våra klasser. När de klev in i klassrummen så jublade eleverna och gav dem applåder, det är ju inte varje dag de får så fint besök!

Förra helgen så firade vi påsk för första gången i Kina. Påsk existerar inte alls i den här delen av Kina, förutom i kyrkan förstås, så vi passade på att låta våra studenter läsa en text om påsken. Studenterna var väldigt intresserade och vi fick många roliga och ibland svåra frågor. Vi försökte fråga några studenter som går i kyrkan vilka tider det skulle firas gudstjänst under påsken och de svarade att de började klockan åtta på fredag morgon och höll på till söndagen. Vi försökte fråga om vilka tider som gällde men vi fick hela tiden samma svar... Vi gick i alla fall dit på söndag förmiddag och kyrkan var packad med folk. Det visade sig att många hade rest hit från de intilliggande byarna för att fira påsk. Predikan varade i en timme och 50 minuter, och vi förstår bara några enstaka fraser här och där så det fanns gott om tid till att fundera! Efter gudstjänsten så serverade de lunch som bestod av nudlar och ris med grönsaker och bröd. Det var roligt att sitta ned och äta och prata tillsammans med församlingsborna och några av våra studenter.

Även om vi var långt borta från våra vänner under påsken så är vi tacksamma till den moderna tekniken som gjorde det möjligt för oss att prata med våra familjer via datorn. Rachel pratade även med sin 97-åriga farmor och eftersom vi har en webbkamera så kunde hon även se oss samtidigt. Detta gör att det inte känns som att Chengxian ligger så långt bort från er i alla fall.

Nästa månad ser vi fram emot att få träffa många människor från Svenska kyrkan på en konferens i Xi'an, och dessutom kommer Rachels mamma och hennes man så det blir roligt.

Ha det bra och det är alltid roligt att höra från er.

再见! (Zaijian! = Hej då)

Rachel and Tomas

Longnan Teachers College
Chengxian, Gansu Province, 742500
China

In Chinese:

Zip code: 742500

中国甘肃省成县 陇南师专科研外事处

